

виктор пасмор
графики

музеј на современата уметност
скопје

јуни — јули 1983

изложбата е организирана во соработка со британскиот совет Белград и републичната комисија за културни врски со странство, снопје

БИОГРАФИЈА

1908 Роден во Челшем, Сари, син на Едвин С. Пасмор, познат лекар и специјалист за ментални болести.

1923—27 Школуван во Хероу. Студира во традиционален дух и ги развива првите интересирања за сликарството. Главно ориентиран кон пејзажот под влијанието на англиските и француските импресионисти.

1927—32 Оди во Лондон (1927) и се вработува во Месната државна служба во Главниот институт на Советот на лондонската грофовија, каде останува идните десет години. Ги посетува вечерните предавања во Централната уметничка школа до 1930 и работи како викенд-сликар излагајќи со лондонските здруженија. Пристапува кон лондонската авангарда преку која се запознава со револуционерната работа на Париската школа. Во почетокот го привлекува модерниот „примитивизам“ — Русо, Утрило, Модилјани, и Кристофер Вуд од Англија, но покасно се свртува кон Матис и Пикасо.

1932—36 Во 1932 станува член на Лондонското уметничко здружение, произлезено од Влумзбери групата која ја водеше Даннан Грант — прв настан кој го одреди неговиот статус како целосно ангажиран уметник. Одржува своја прва самостојна изложба во Галеријата на самото здружение во Бонд Стрит (1932) со дела што се под влијание на фовистите. Во 1934 е избран за член на Лондонската група, главно здружение на британската авангарда, која излагаше во тоа време. Во 1934 се поврзува со „Објективната апстранција“, движење на чиста апстранција со еден неофициелен ташистички стил, ги гледа првите официелни апстрантни слики од Бен Николсон во здружението „Седум и Пет“. После почетните и неуспешните експерименти под двете влијанија се враќа кон сликарството на моделот и се свртува кон влијанието на Синерт и Бонар.

1936—40 Во 1936 сосема се враќа кон традиционалниот натурализам и реализам и ја слика **Париската кафеана**. Во 1937 со Клод Роџерс и Вилјам Коулдструм (вовлечени во сличен процес), ја организира сликарската школа во Јустн Роуд со цел повторно да воспостави цврсто реално мислење за визуелен објект. Во 1938 ја напушта државната служба и со помош на Кенет Кларк, новопоставениот директор на Националната галерија и покровител на современата уметност, станува сликар кој предава со полно работно време на Јустн Роуд школата.

1940—42 Се жени и се преселува на Ибери Стрит. Втората изложба во Ваилднштаин галерија. Се објавува војната, школата Јустн Роуд се трансформира: се регистрира како свесен противник на војната.

1942—47 Оди прво во Чизик, а потоа во Хемесмит до Темза каде ги слика пределите на реката. Во 1943 е избран како повремени учител во Кембевел уметничката школа каде ги оживува идеите на Јустн Роуд школата. Но тие идеи стануваат сè помодифицирани, бидејќи сè повеќе свртува кон влијанието на францускиот постимпресионизам. Се придружува кон Редферн галеријата и ја одржува својата трета самостојна изложба (1947).

1947—51 Доаѓа во Блекхис (1947). По интензивните проучувања на теориите на постимпресионизмот неговите слики на пејзажи стануваат сè повеќе експериментални и нејасни, сè додека конечно не доаѓа во Њорсонан. Проблем на идниот ченор. Ја гледа Пикасовата изложба во Викториа и Алберт Музејот (1946), која ја открива кризата во современото сликарство и ги потврдува неговите сопствени проблеми. Но одбива да се врати кон фовизмот и кубизмот. Наместо тоа се свртува кон Пол Кле, Мондриан и Бен Николсон со мислата овој пат да создава спрема своите чувства сосема самостојно. Излага свои први слики од тој вид во Лондонската група 1948 и истата година, на неговата втора изложба во Редферн галеријата започнува нова ера во британското сликарство: „Најреволуционерен настан во британската уметност после војната“, Херберт Рид. Во 1949 ја напушта Кембел школата за да се придружи кон Вилијам Џонстоун, новиот директор на Централната уметничка школа, кој го воведува во одделенијата за индустриски дизајн, основниот курс на линијата на Баухаус.

Отнога преминува на опстрантно сликарство, Пасмор бара нови реални темели врз кои ќе ја гради својата работа. Постапуван да учествува во курсот, тој пронаоѓа проширување и зацврстување на своите барања во таа насока.

Во 1950 го слика големиот спирален керамички мурал за Фестивалот на Британија. Во работата тој се среќава со архитектните за прв пат и се запознава со конструтивната естетика на модерната архитектура. Во 1951, делумно како резултат на ова влијание, делумно од познавањето на релјефите од Бен Николсон, а делумно од кореспонденцијата со американскиот конструкторист Чарлс Бидерман, почнува да преминува од површинска слика на релјеф.

Во 1951 се придружува кон Кенет Мартин и Роберт Адамс во формирањето на групата која ги организира првите повоеани изложби на чистото апстрантно сликарство и скулптура во Англија.

1954—61 Во 1954 ја напушта Централната уметничка школа и станува директор на Одделението за уметност, Универзитет на Њукасл на Таин. Така организира експериментално одделение за основни студии на апстранцијата кои ги нарекува „Процес на усовршување“. Исто така

ја раководи летната школа во Скарборо во Јоншир на исти принцип.

Во 1954 е поставен како директор советник за урбанизам на југозападното подрачје, Питерли Њу Таун во грофовијата Дарем. Иако работи неполно работно време, неговата работа беше во целост реализирана, во заедница со архитектите од Корпорацијата, тој го проектира распоредот и архитектурата на југозападното подрачје на градот. По завршувањето на работата во 1977 ја напушта Корпорацијата.

Продолжува да работи на релјефот кој го развива во испаннати конструкции во врсна со неговата архитектонска работа во Питерли.

1961—64 Во 1961 го напушта Универзитетот во Њунасл за да се придружи кон Малборо галеријата во Лондон. Се враќа во Бленхис каде е сосема окупан со сликарство и релјеф, но продолжува да работи во Питерли.

Во 1960 се ретроспективните изложби во Британскиот павилјон; XXX Биенале во Венеција; Музејот за декоративна уметност, Париз; Стеделик Музејот; Амстердам; Луизиана Музејот, Копенхаген; Палатата на убавите уметности, Брисел; Државната уметничка галерија, Бохум; Уметничката куќа, Осло; Кестне-Гезелшафт, Ханوفر; Салата за уметност, Берн и Малборо галеријата, Лондон.

1964—66 Се свртува сосема кон сликарството и почнува да работи на графината (1964).

Во 1965 ретроспективна изложба во Теит галерија, Лондон и ретроспективна изложба на апстрактни слики и конструкции на Биеналето во Сао Паоло, Рио де Жанеиро, Буенос Аирес, Лима и Сантиаго.

1964, Питсбург меѓународна изложба; Канеги награда со Сулаж.

1965, се поврзува со Галеријата Лоренцели, Милано.

1966—67 Стенува куќа и студио во Малта. Изложба во Малборо галеријата, Њујорк.

1971—79 Се приклучува кон Волтер и Елионоре Роси (2РС ателје) во Рим (1971).

1974, изложба на графина, Галерија 2РС, Рим.

1975, Изложба о Музејот на уметноста, Валета, Малта. 1977, почесен Гран При, Меѓународно графично биенале, Љубљана.

1978, графична изложба Галерија 2РС, Рим. Изложби на слики во Музејот на убавата уметност, Шо д Фон, Гентофте Радхус, Копенхаген.

1979, самостојна изложба во рамките на Меѓународното графично биенале, Љубљана; исто така во Малборо галериите во Лондон и Цирих.

НАТАЛОГ

1. СЛУШНИ ГО ЗВУКОТ НА ВОЛШЕБНАТА ПЕСНА, 1974
ситопечат, 197 x 56
2. ДОПИРНИ ТОЧКИ, 26, 1974
ситопечат, 50,5 x 50,5
3. СО КАКВА ГЕОМЕТРИЈА, 1974
бакропис, акватинта, ситопечат, 39 x 39
4. КАКО МОЖЕМЕ ДА ДОЗНАЕМЕ, 1974
бакропис, акватинта, ситопечат, 37,5 x 37,5
5. КОГА ЗАВЕСАТА СЕ СПУШТА, 1974
бакропис, акватинта, ситопечат, 40 x 40
6. КОГА ЛАУТАТА Е СКРШЕНА, 1974
бакропис, акватинта, 39 x 38,5
7. ЛИНЕАРЕН РАЗВИТОК ВО ЕДЕН ПОТЕГ, 1974
бакропис, акватинта, 40 x 40
8. ДОПИРНИ ТОЧКИ 23, 1974
ситопечат, 57 x 54
9. ЦРН РАЗВИТОК, 1975
акватинта, 108 x 43
10. ДВЕ ПРЕТСТАВИ (ЖОЛТО), 1975
акватинта, 45,5 x 45
11. ТРИ ПРЕТСТАВИ, бр. 2, 1975
акватинта, 65,5 x 48,5
12. ЛИНЕАРЕН МОТИВ, бр. 4, 1976
бакропис, акватинта, 33 x 40
13. ЛИНЕАРЕН МОТИВ, бр. 7, 1976
бакропис, акватинта, 40 x 40
14. ЛИНЕАРНА СИМФОНИЈА, 1977
бакропис, 45 x 45
15. ВНАТРЕШНА ПРЕТСТАВА, 1977
ситопечат, 64 x 87
16. ПЕШТЕРИТЕ НА КАЛИПСО (2), 1977
бакропис, 37 x 37,5
17. ПЕШТЕРИТЕ НА КАЛИПСО (3), 1977
бакропис, 37 x 37,5
18. СИНО МЕЃУ, 1978
акватинта, 34 x 198
19. ИЛ МОСТРО, 1978
акватинта, 98 x 198,5
20. КАФЕАВА СЛИКА, 1978
акватинта, 99,5 x 98,5
21. СИНА МАНДОРЛА, 1978
акватинта, 51 x 52
22. ИМАГАНАРНА ГРАФИКА, 1978
бакропис, акватинта, 39 x 69
23. ТРИ ПРЕТСТАВИ, бр. 2 (ДОПИРНИ ТОЧКИ 30), 1979
ситопечат, 40 x 40

издавач: музеј на современата уметност, скопје
одговорен уредник: соња абациева димитрова
организација на изложбата: викторија васев димесна
печати: графички завод „гоце делчев“, скопје
тираж: 300